

Zuzana Chudomelová, Marek Beran, Vratislav Jadrný, Šárka Němečková, Jaromír Novák. Zákon o elektronických komunikacích. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, 532 s.

MAREK CHUDOBA,
PRÁVNICKÁ FAKULTA UNIVERZITY PALACKÉHO, OLMOUC

Recenzovanou publikací je zatím nejnovější příspěvek do dosud spíše menší rodiny komentářů zásadního právního předpisu v oboru tzv. práva elektronických komunikací, a sice zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

Lze předeslat, že velkým kladem komentáře je skutečnost, že právní stav publikace je aktuální ke dni 1. února 2016, a autorský kolektiv tak zvládnul zapracovat do jeho obsahu i novelizaci zákona o elektronických komunikacích týkající se tzv. alternativního řešení sporů (ADR, tedy *alternative dispute resolution*) provedenou zákonem č. 378/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, což je vzhledem ke kalendářnímu měsíci vydání komentáře (březen 2016) jistě ne zrovna snadný počín s přihlédnutím k tomu, že uvedená novelizace byla publikována ve Sbírce zákonů dne 28. prosince 2015.

Cennou devizou tohoto komentáře je dále skutečnost, že většina z autorského kolektivu je tvořena autory působícími i v manažerských pozicích ve správním orgánu majícím k zákonu o elektronických komunikacích v jeho aplikační praxi patrně nejbližší – Českém telekomunikačním úřadu. Z obsahu jednotlivých komentářů lze rovněž seznat spjatost autorského kolektivu s každodenní praxí aplikace těch kterých norem zákona o elektronických komunikacích, resp. souvisejících norem.

Hlavní část komentáře je přehledně a systematicky řazena od úvodního § zákona, přičemž je dále dodržována víceméně standardní forma u takového typu publikace (v podstatné části publikace tak bývá rozvedeno jednak znění

konkrétního § a k tomuto je pak dle relevance přiřazen krom vlastního komentáře z pera autorů publikace také citát z důvodové zprávy, související ustanovení zákona formou odkazů a související předpisy). Publikace obsahuje také přehledný věcný rejstřík a krátké pojednání o profesním působení jednotlivých členů autorského kolektivu.

Předností díla je též podrobnější zpracování komentářů či relevantních judikatorních závěrů u těch zákonných ustanovení, která činivají v praxi častější aplikační obtíže.

Jako příklad nosnějších otázek v komentáři (vy)řešených případů lze v případě Vratislava Jadrného uvést problematiku související se smlouvami o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací a připojení k veřejné komunikační síti a uveřejňováním informací v rámci § 63 zákona, kde vyzdvihují zejména nástin řešení v praxi velmi častého předmětu sporů mezi poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a jejich zákazníky – jednostrannou změnu smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, resp. připojení k veřejné komunikační síti (tedy jmenovitě vztah mezi § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích a § 1752 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník), přičemž uvedené bývá reálně využíváno poskytovateli relativně velmi často, ne vždy však jen ve prospěch zákazníků.

Z pera Šárky Němečkové lze takto uvést problematiku rozhodování sporů dle § 127 komentovaného zákona, tedy spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, kde vyzdvihují například část věnující se problematice nákladů takového sporného řízení a vztahu právní úpravy sporného řízení v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zmí-

něného ustanovení zákona o elektronických komunikacích a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, to vše i s úvahou *de lege ferenda*.

V případě Marka Berana pak obdobně lze uvést § 129 komentovaného zákona, tedy tzv. účastnické spory – zde lze vyzdvihnout zejména krátký rozbor v současnosti opět velmi aktuální otázky přesunu agendy sporů zahajovaných z pozice osob vykonávajících komunikační činnost vůči jejich „zákazníkům-dlužníkům“ z Českého telekomunikačního úřadu na soudy, kdy byl již poněkolidkráté (v různých fázích) tento přesun předmětem legislativních prací.

Nelze opomenout též úroveň rozpracování problematiky úvodních ustanovení zákona o elektronických komunikacích kupř. v § 1 Jaromírem Novákem, který rozvádí krucióální vztah mezi regulací služeb přenosu a regulací služeb obsahu s tím, že rozepisuje negativní vymezení předmětu právní úpravy zákona o elektronických komunikacích (dochází i k závěru, že i po více jak 10 letech účinnosti zákona působí stále vymezení tzv. služeb obsahu – např. volání na linku 1188 – aplikační problémy) s přihlédnutím k tomu, že uvedená ustanovení jsou zpravidla kritická pro možnost (dalšího) výkladu, respektive posouzení zda se vůbec „zbytek norem“ z relevantní části zákona použije či nikoli (nejen z počtu usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze kterých je v rámci judikatorních závěrů v částech komentáře čerpáno, lze usuzovat, že v mnoha případech to není jednoduché posouzení – viz např. judikatura u již zmíněného § 129 zákona, kdy se kupř. dle tam citovaného usnesení Nejvyššího soudu vymyká možností Českého telekomunikačního úřadu rozhodnout ve sporu o vydání bezdůvodného obohacení získaného provozovatelem veřejné telekomunikační sítě na úkor uživatele sítě tím, že od něho přijal platby, aniž mezi nimi byla uzavřena smlouva o poskytování telekomunikačních služeb).

Z díla Zuzany Chudomelové lze vyzdvihnout kupř. komentář k § 33 zákona, kde se autorka obsáhleji věnuje problematice zlomyslných volání na tísňová čísla, přičemž uzavírá, že jde v případě znemožnění přístupu telekomunikačního koncového zařízení v souvislosti s uvedeným

zlomyslným voláním do sítě o jedinou situaci, kdy nemusí podnikatel poskytující veřejně dostupnou telefonní službu plnit povinnost nepřetržitého přístupu k číslům tísňového volání.

Oblast elektronických komunikací i u nás v poslední dekádě zaznamenala obrovský technologický i jiný posun vpřed, což se odráží spolu s normotvorbou Evropské unie, která je mimochodem rovněž v komentáři patřičně zrcadlena, pozitivně na stavu *de lege lata*, nicméně uvedené žel neznámá, že by snad byl výklad všech ustanovení zákona o elektronických komunikacích jednoznačný či jednoduchý, neboť kupř. provázanost jedné normy zákona s jinou jeho normou není vždy zcela zřejmá. Jako odborný a zároveň praktický pomocník pro lepší uchopení výkladu právě takových ustanovení uvedená publikace skvěle poslouží a to zejména také těm, kteří potřebují rychlou orientaci při řešení pracovních úkolů, ať již působí na straně veřejné moci či v soukromém sektoru, nebo při (samo)studiu, neboť výklad podstatných ustanovení zákona doprovází vyčerpávající komentáře psané čtivým a srozumitelným způsobem.

KOMENTÁŘE WOLTERS KLUWER

Zuzana Chudomelová / Marek Beran
Vratislav Jadrný / Šárka Němečková
Jaromír Novák

Zákon o elektronických komunikacích

Komentář

 Wolters Kluwer